

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/261/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713212612
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:1713212612.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom v Bratislave, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, v mene ktorej koná JUDr. Andrea Cviková, advokátka a konateľka proti žalovanej: Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., U. V. XXX/XX, o zaplatenie 2.523,26 eura s príslušenstvom, o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 15C/36/2014-49 zo dňa 02.decembra 2014, takto

rozhodol:

Odvolačí súd m e n í rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania tak, že žalobca je povinný do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia zaplatiť žalovanej náhradu trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku, v sume 90,25 eura.

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi istinu v sume 507,57 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 22.09.2009 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania vo výške 151 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie vecne odôvodnil zistením, že účastníci uzavreli úverovú zmluvu, na základe ktorej bol žalovanej vyplatený úver vo výške 1 659,70 eura a ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 100,25 eura. Žalovaná si svoju povinnosť riadne a včas neplnila, so splácaním úveru sa dostala do omeškania, následkom čoho žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a žalovanú vyzval na okamžité splatenie celej nesplatennej časti. Súd prvého stupňa mal preukázané, že žalovaná žalobcovi celkovo splatila čiastku vo výške 1.152,13 eura. Súd prvého stupňa ďalej zistil, že zmluva o úvere neobsahuje jednoznačne uvedené termíny splatnosti jednotlivých splátok, ani údaj o konečnej splatnosti poskytnutého úveru, úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto žalobe vyhovel len v časti istiny vo výške 507,57 eura, ktorá suma predstavuje rozdiel medzi reálne poskytnutou sumou peňažných prostriedkov vo výške 1.659,70 eura a sumou, ktorú žalovaná žalobcovi splatila vo výške 1.152,13 eura. Súd prvého stupňa žalovanú zaviazal aj na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške z neuhradenej sumy, nakoľko sa dostala do omeškania s peňažným plnením. Vo zvyšnej časti súd prvého stupňa žalobu ako nedôvodnú zamietol. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., v zmysle ktorého nárok na náhradu trov vznikol žalovanej, ktorá bola v danej veci neúspešná len v nepatrnej časti. Súd prvého stupňa tak žalovanej priznal náhradu trov konania vo výške 151 eura, spočívajúcich v náhrade súdneho poplatku, zaplateného žalovanou za podaný odpor.

Uvedený rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o trovách konania napadol odvolaním žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej časti nepreskúmateľný čo do určenia a výkladu pojmu „neúspech v pomerne nepatrnej časti“. Súd prvého

stupňa na zdôvodnenie napadnutého rozhodnutia neuvádza žiadne dôvody a len stroho konštatuje, že žalovaná mala neúspech len v pomerne nepatrnej časti. Z rozsudku tak nie je zrejmá ani interpretácia uvedeného pojmu, čo vzhľadom na jeho neurčitosť je viac ako nutné. Nie je tak zrejmé, na základe čoho (teda na základe akých skutkových okolností) súd prvého stupňa vyvodil, že ide o neúspech v pomerne nepatrnej časti. Súdna prax dôvodila pri definovaní pojmu neúspech v pomerne nepatrnej časti také závery, od ktorých sa napadnuté rozhodnutie odkláňa a ani nevysvetľuje dôvody iného posudzovania a výkladu daného pojmu. Podľa súdnej praxe sa pomerne nepatrná časť môže týkať nároku na príslušenstvo pohľadávky alebo časti uplatneného nároku, ktorá neprevyšuje 5 až 10% z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Na podporu uvedeného názoru žalobca poukázal na publikáciu autora Jána Mazáka: Základy Občianskeho procesného práva, vyd. IURA EDITION, rok 2002, s.323,324 a na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/13/2011. V pomeroch prejednávanej veci však neúspech žalovanej nebol - v intenciách uvedených rozhodnutí - v pomerne nepatrnej časti. Len pri porovnaní istiny je zrejmé, že neúspech žalovanej predstavuje viac ako 20%. Vzhľadom k vyššie uvedenému žalobca tvrdí, že napadnutý výrok je nielen nepreskúmateľný, ale je založený na nesprávnom posúdení veci. Žalobca navrhol, aby napadnutý výrok bol zmenený tak, že žalovaná nemá právo na náhradu trov konania. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia vo výške 60,75 eura vrátane DPH za jeden úkon právnej služby - odvolanie proti nemeritórnemu rozhodnutiu.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadрила, samostatný odvolací návrh nepodala.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou - podal ho včas účastník konania (§ 201, 204 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 202 O.s.p.), a to v zákonom stanovenej lehote (§ 204 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, prejednal postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti - vo výroku o náhrade trov konania, je dôvodné. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie vydal pomerom hlasov 3:0, t.j. jednohlasne (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z.z.).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že súd prvého stupňa o náhrade trov konania nesprávne rozhodol.

Podľa ustanovenia § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia a obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 2.523,26 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 22.09.2009 do zaplatenia. Súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi istinu v sume 507,57 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 22.09.2009 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. Z vedeného vyplýva, že žalovaná mala úspech v časti istiny 2.015,64 eura (79,89%) a žalobca mal úspech v časti istiny 507,57 eura (20,12%). Čistý úspech žalovanej tak predstavuje 59,77% (79,89-20,12). Z obsahu spisu je zrejmé, že trovy vznikli žalovanej zaplatením súdneho poplatku za odpor v sume 151 eur.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

Ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností, ani jeden z účastníkov nemal vo veci plný úspech, aplikácia citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. preto neprichádza do úvahy. Nesprávny bol aj záver súdu

prvého stupňa, ktorý vyhodnotil skutkovú situáciu tak, že žalovaná mala neúspech len v pomerne nepatrnej časti a o trovách konania rozhodol podľa citovaného § 142 ods. 3 O.s.p.. Odvolací súd tu dáva za pravdu žalobcovi v tom, že súd prvého stupňa jednak neuviedol žiadnu svoju úvahu, z ktorej by bolo možné vyvodiť na základe akých skutočností dospel k záveru o pomerne nepatrnej časti neúspechu na strane žalovanej, jednak je tento záver nesprávny. Je zrejmé, že neúspech žalovanej bol v časti 20,12 %, čo podľa ustálenej súdnej praxe nemožno hodnotiť ako nepatrný neúspech. Opäť je potrebné prisvedčiť žalobcovi, že súdna prax ustálila hodnotu nepatrného neúspechu na úrovni 5-10%. S poukazom na uvedené odvolací súd uzatvára, že v preskúmvanej veci sa jedná o čiastočný úspech žalovanej a čiastočný úspech žalobcu. Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej. Nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov, a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. V preskúmvanom prípade sa teda jedná o čistý čiastočný úspech žalovanej v pomere 59,77 % a v tomto pomere má nárok na náhradu trov konania v zmysle citovaného § 142 ods. 2 O.s.p.. Žalobca je preto povinný nahradiť žalovanej trovy konania za zaplatený súdny poplatok za odpor v sume 90,25 eura (59,77 % zo zaplatenej sumy súdneho poplatku 151 eur. V prípade zaplateného súdneho poplatku za odpor sa nepochybne jedná o účelne vynaložené trovy.

V súlade s citovaným ustanovením § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania zmenil a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov prvostupňového konania v pomernej časti.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p.. Aj v odvolacom konaní mal čiastočný úspech žalobca, ktorý sa v odvolacom konaní domáhal toho, aby odvolací súd žalovanej nepriznal právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech v odvolacom konaní mala aj žalovaná, keď odvolací súd návrhu žalobcu nevyhovel v celom rozsahu. O náhrade trov konania preto odvolací súd rozhodol tak, že vzhľadom k približne rovnakému čiastočnému úspechu na strane každého z účastníkov, žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo, pričom žalovaná si toto právo ani neuplatnila.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.